

ФОРМУВАННЯ ЄДНОСТІ І ЦІЛІСНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КОЛЕКТИВУ ДЛЯ УСПІШНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ НА ПРАКТИЧНИХ ТА ТЕОРЕТИЧНИХ ДИСЦИПЛІНАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Анотація. В.О.Сухомлинський — видатний педагог, людина, громадянин, який все життя віддав на розвиток вітчизняної педагогічної науки, практичному розвитку та дослідженню проблем виховання духовно багатой, працьовитої та ідейно спрямованої людини. В своїх працях видатний педагог ставив роботу в колективі і розвиток колективної думки, як особливе знаряддя виховання, які необхідну умову розкриття індивідуальних творчих здібностей кожної молодой людини.

Вихідними положеннями для цього дослідження є думка, що людина зростає і розвивається в соціумі, де отримує знання, які згодом стають переконаннями. Колектив людей може стати необхідною умовою для професійного росту і де формується особистість і якості громадянина. Як створити здоровий дієздатний колектив, на чому він тримається і як колектив стає засобом всебічного розвитку?

Вступ. Як відомо, основною дисципліною для формування майбутнього дизайнера є “Основи композиції”. Предмет, на якому студент усвідомлює важливість і доцільність використання основних законів композиції для пізнання світу і розташуванні пріоритетів в організації учбового процесу. Найважливіший закон — це єдність і цілісність композиції, коли кожний елемент займає своє місце та взаємодіючи з іншими і підпорядковуючись композиційному центру має своє особливе призначення. Разом елементи створюють стійку і гармонійну структуру. Такі ж процеси відтворюються і в людській спільноті, ці процеси працюють і в студентській групі. Разобцений колектив студентів, який не має єдиного ідейного та творчого спрямування, не дає ні позитивного результату в отриманні знань та умінь, ні створює умов для зростання творчої особистості і громадянина.

Не можна не погодитись із думками В.О. Сухомлинського на цю тему: «Колектив створюється поступово, крок за кроком. Це річка, яка живиться тисячами струмків... Взагалі в такій надзвичайно складній духовній спільноті, як шкільний колектив, неприпустима абсолютизація якогось одного елемента. Нетерпимі універсалізація і категоричність...У колективі, як у краплі води, відбиваються виховні ідеали педагога, його світогляд». [2. 562] Педагог, мислитель, практик – Сухомлинський зауважує: «Колектив будується на кількох наріжних каменях: ідейна спільність, емоційна спільність, інтелектуальна спільність, організаційна спільність». [2.563] Виховна та навчальна робота - невід’ємні складові одного процесу. Від того, якою є особистість вчителя, який характер носить духовне спілкування між учнями і ним, як в ньому поєднуються риси викладача і вихователя залежить процес формування результату. Неодноразово Василь Олександрович підкреслював, що учні повинні бачити в своєму вчителеві друга, який поєднує свої зусилля з їхніми, працює разом з ними, дає моральну оцінку явищам навколишнього світу - радіє і обурюється, схвалює або засуджує.

Єдність, спільність поглядів та інтересів учителя й учнів, їх спільна творча праця на користь Батьківщини - умови, що визначають ідейне спрямування знань. [2. 102]

Виклад основного матеріалу. Студенти приходять до навчання в коледж з різних колективів. Серед майбутніх випускників є багато дітей, які не знайшли своє місце в іншому навчальному закладі. Деякі студенти навіть вороже ставляться до інших, деякі байдуже. Більшість з них має негативний досвід отримання знань, коли інформація була тільки поверховою і базувалась на рівні простого запам'ятовування. Формуючи студентський колектив майбутніх дизайнерів педагогу важливо визначитись, якою ідеєю можливо об'єднати молодих людей, майбутня праця яких - нести візуальну культуру в суспільство, покращувати своєю творчістю робити світ. «Вихователем дітей ви станете в тій мірі, в якій вам вдасться утвердити в їх думках і серцях переконання про красу добра і нетерпимість зла бути справжнім борцем за добро можна тільки в колективі; колективна боротьба допомагає людині відчути іншу людину, у неї народжується важлива духовна потреба - потреба в іншій людині, у її підтримці, у тому щоб допомогти їй.» [2.564]

Реальний труд дизайнера, його професійне спрямування - допомагати людині і здобувати гармонію візуальну і рекламувати і розповсюджувати свій продукт на ринку, не заважаючи іншим, не знищуючи навколишній світ. Справжній продукт дизайнера, який створено для людей - гармонійний, ергономічний, привабливий і зовні і внутрішньо. Реалізувати свої творчі та педагогічні експерименти на заняттях неможливо без піднесеного емоційного стану, без натхнення, без приємного хвилювання в процесі очікування результату. Недопустимо створювати в аудиторії атмосферу нервозності, поширювати страх перед невдачею. Краще пересікати прояв негативних індивідуальних рис одного студента перед іншим, м'яко пояснюючи, не осуджуючи його. Неможливо, щоб людина замкнулась в собі і в подальшому уникала занять. До того ж багато речей проектується великими колективами, і дуже важливо, щоб в цьому угруповуванні панувала доброзичливість і готовність допомогти іншим. Таку практику необхідно запроваджувати і на заняттях в коледжі, де кожен студент робить лише частину роботи, де всі відповідають за найкращий результат сумісної праці.

Цінність єдності колективу в інтелектуальній спільності відмічав Василь Олександрович: «Інтелектуальна єдність не означає, щоб усіх захоплювали одні й ті самі конкретні інтереси в галузі пізнання. Навпаки, «таємниця» успіху полягає в тому, щоб у членів колективу були різні інтереси й захоплення, щоб читались різні книжки. Інтелектуальна єдність - це спільне прагнення до знань, дух поваги до наукової думки, книжки, до розумних, освічених людей. Кожний має своє захоплення, у кожного - своя «живинка» кожний збагачує колектив чимось своїм.» [2.563] Студенти багато часу проводять разом і після занять. Їм необхідно доречно використовувати свій час, і одночасно відпочивати. Підвищити свій інтелектуальний рівень можливо і в театрі, і в музеї, і в цікавій екскурсії, ці походи зміцнюють зв'язки дружби, неформальне спілкування виявляє особливі риси характеру, допомагає знаходити своє місце в колективі. Викладач, як розумна і високоінтелектуальна людина, повинен зацікавити молоду людину в своєму саморозвитку і часто своїм прикладом. «Застій, збіднення інтелектуального життя вчителя, зародження в нього такої риси, яку можна назвати неповагою до думки - все це виразно відбивається на педагогічній діяльності. Вихованці відчувають у його словах застиглу, закаменілу думку. за неповагу до думки вони платять неповагою до вчителя. Але найбільш небезпечне те, що, як і вихователів, їм не хочеться думати.» [2.491]. Тому педагогу

так важливо мати вільний час для самовдосконавлення, для творчої праці, яка потім стане платформою для інтелектуального зростання студентів.

Професія дизайнера зараз актуальна і важлива для суспільства. Дуже прикро і неефективно, коли групи великі і не діляться на підгрупи. Тоді педагогу як ніколи, важливо вміти проявляти свої організаційні здібності і володіти чітким розподілом часу. В кожному колективі є студенти з різними темпераментами, якостями характеру, навичками і вміннями по данному предмету. Їх треба зуміти організувати, щоб ніхто нікому не заважав, но і щоб учні не нудьгували, виконуючи практичну роботу, як повинність. Загальні групові роботи ще більше зв'язують колектив. Велику групу розподіляємо на малі бригади, де знаходимо лідера – бригадира, який допомагає вчителю поєднувати дітей і покращувати емоційний стан бригади. Чітка поставлена задача на кожному етапі і часовий проміжок для кожного завдання – необхідні умови для сумісної праці. І як би не йшла робота в групі, її треба закінчити до кінця. Це і є процес виховання індивідуальної особистості. Треба пам'ятати, що отримання сухих знань, це не основне завдання освітнього процесу. Знання, накопичуючись, стають переконаннями. Підтримання жаги пізнання світу це задача педагога і це зможе більше об'єднати молодих людей. Василь Олександрович пише: “Там, де здійснюється перехід від знання фактів до ідеї, народжується переконання. Завдання педагога – надати цьому переходу яскравої виразності, добитися того, щоб людина була не байдужим “споживачем знань” а особистістю, кровно зацікавленою в торжестві істини й правди.” [1.514]

На заняттях викладач, звертає до учнівського колективу, промовляє слова, які йдуть від душі і мотивують студентів впевнено йти до перемоги. “В руках вихователя слово – такий же могутній засіб, як музичний інструмент в руках музиканта, як фарби в руках живописця. Слово — ніби той місток, через який наука виховання переходить у мистецтво, майстерність.” [2.160]

Висновки. В сучасному світі все швидко змінюється, інформація та процес отримання знань стає для людини доступнішим, але соціально людина знаходиться в більш самотньому стані. Конкуренція між людьми сприяючи професійному кар'єрному росту, виснажує людські душі. Тому справжній дружній колектив молоді, побудований на принципах добра, єдності та розуміння між людьми, дає змогу розкритися талантам молоді, проявити індивідуальність і сприяє в професійній сфері.

Література:

1. Сухомлинський В.О. Вибрані твори в 5-ти томах. К., «Радянська школа», 1977 – т.5
2. Сухомлинський В.О. Вибрані твори в 5-ти томах. К., «Радянська школа», 1976 – т.2
3. Сухомлинський В.А. Сердце отдаю детям. - К., «Радянська школа», - 1969
4. Іванов С.І. Основи композиції видання : посібник / С.Іванов. – Львів : Світ, 2013. – 232с.
5. Иттен Иоханнес Искусство цвета М. Изд. Д. Аронов, 2004